

[Kirkeministeren.]

lovforslaget, må ligningsbeløbet efter den uden for København gældende regel ikke overstige gennemsnittet af de sidste 4 års ligningsbeløb (med visse fradrag) med mere end 20 pct. Ellers udkræves kommunalbestyrelsens samtykke.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd.*

Ved de ændringer i menighedsrådslovens afsnit IV om besættelse af præsteembeder, som gennemførtes ved lov nr. 88 af 29. marts 1957, fastsattes der særlige regler om besættelsen af hvert femte ledigblevne embede som sognepræst med et par enkelte undtagelser. Disse regler tilsigtede at give præster i stillinger, hvorfra befordring til embede i folkekirken efter de almindelige bestemmelser erfaringsmæssigt er meget vanskelig, en øget mulighed for at få præsteembede herhjemme ved at udelukke andre ansøgere til de pågældende embeder. Loven nævner følgende kategorier, som skal kunne tages i betragtning som ansøgere til disse embeder: præster i Grønland eller på Færøerne, præster for danske evangelisk-lutherske embeder i udlandet, hvorved særlig er tænkt på udsendte sømandspræster og præster under Dansk Kirke i Udlandet samt præster, der har virket som udsendte missionærer i et dansk missionselskabs tjeneste. Endvidere finder de særlige regler anvendelse på hjemlige præster, der, uden at det kan tilskrives deres forhold under tjenesten, har haft vanskelighed ved at opnå befordring. Betingelsen i så henseende er, at de pågældende skal være fyldt 50 år eller have beklædt deres seneste embede i mere end 15 år. Endelig nævnes præster, der har udøvet en fri kirkelig virksomhed i mindst 9 år.

Bortset fra denne begrænsning af ansøgere til de nævnte grupper af præster fraviges de almindelige regler ikke ved besættelsen af de heromhandlede embeder, og menighedsrådenes indstillingsret begrænses ikke.

Loven af 1957 indeholder enkelte andre, mindre ændringer foruden nogle forskrifter

af administrativ art. Det foreskrives, at loven vil være at underkaste revision senest 3 år efter ikrafttrædelsen, hvilket senere er ændret til indeværende folketingssamling.

Som det fremgår af de bemærkninger, der ledsager det nu fremsatte forslag, er det min opfattelse, at reglerne har virket godt og bør gøres permanente. Til belysning af hyppigheden af bestemmelsernes anvendelse kan jeg nævne, at i årene 1962, 1963 og 1964 er henholdsvis 8, 11 og 12 præsteembeder besat efter disse regler.

Det er blevet fremført, at den præstemangel, der har gjort sig gældende i de seneste år, har overflødiggjort disse bestemmelser. Dels er jeg uenig i dette synspunkt, hvad jeg også har redegjort for i lovforslagets bemærkninger, dels synes det mig principielt en urigtig tanke at skulle lovgive under hensyn til den til præstestanden — som til alle andre fagområder — svingende tilgang. Man må heller ikke glemme, at bestemmelserne har to aspekter, nemlig dels at virke til formindskelse af vanskelighederne ved befordring til embede her i landet for dem, der aktuelt hører til de omtalte grupper af præster, men dels også at tjene som en stimulans for præster til at tage en gerning op i Grønland og på Færøerne, i udlandet eller i en fri kirkelig institution her i landet.

Der har ikke ved bestemmelsernes administration vist sig ulemper, der kan give betænkeligheder ved at gøre bestemmelserne permanente. I det hele har modstanden mod disse bestemmelser i de enkelte menigheder mig bekendt været ringe, hvilket kan tages som et udtryk for en bred forståelse for bestemmelsernes nødvendighed i en kirke med en struktur som den danske folkekirke.

Det er muligt, at den kommission, der er nedsat sidste år til at overveje folkekirkenes forhold, vil fremkomme med sådanne forslag, at det bliver nødvendigt at tage hele menighedsrådsloven eller væsentlige dele heraf op til overvejelse. Der er allerede nu i en årrække såvel inden for kommunerne som inden for skolevæsenet foregået et reformarbejde for at bringe kommunernes organisation og skolerne i takt med den rivende samfundsudvikling. Den ændring af vort lands strukturer, der finder sted på næsten alle områder, har jeg længe skønnet det